

Συζήτηση με τον Κ. Σιμίτη του ΠΑΣΟΚ καί το Σ.Κ. της «Εξόρμησης»

ΣΤΗΝ «ΕΞΟΡΜΗΣΗ» της 11 του Μάρτη, ο άρθρογράφος Σ.Κ. θέτει εμερικά ερωτήματα για την ΕΑΔΕ με αφορμή την όξεια συζήτηση, που διεξήχθη μεταξύ των Κ. Σιμίτη (ΠΑΣΟΚ) και Α. Κύρκου (ΚΚΕ έσ.) στη συγκέντρωση της Δημοκρατικής Κίνησης Έπισημόν στο «Ακρόπολη». Ο διάλογος είναι χρήσιμος — και η απάντησή του πολύ απλή:

1 Το θέμα της συγκέντρωσης ήταν «Το πρόβλημα της συνεργασίας των δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων του τόπου». Και το εύρητο ακροατήριο, απ' όλες τις τάξεις, άκουσε τους εισηγητές κι έκρινε και τη στάση τους και το βάρος της επιχειρηματολογίας τους. 'Αν η όρχή του Σ.Κ., άφείλεται στο ότι η στάση του κ. Σιμίτη κατέπληξε στην αρχή και ύστερα άπογοήτευσε το μέγιστο τμήμα του ακροατηρίου, την εύθυνη γι' αυτό άς μόν επιχειρεί να την φορτώσει στον σ. Α.Κ. 'Όλοι όσοι πήραν μέρος στη συγκέντρωση θα θυμούνται ότι ο σύντροφός μας, διάβασε ήρεμα την εισήγησή του, που ήταν ένα κήρυγμα για ενότητα, με προσεκτικές έποικοδομητικές διατυπώσεις άκομα και στα σημεία των διαφωνιών, χωρίς κανένα χαρακτηρισμό. Για να αϊφιδιαστεί άργότερα κι άκείνος και το άκροατήριο από την άπρόκλητη έπίθεση του κ. Σιμίτη, που με τη γραπτή — δηλαδή προπαρασκευασμένη — άμυλία του άποτόλμησε τη φράση ότι η γραμμή της Ε.Α.Δ.Ε. (του ΚΚΕ έσ. δηλ.) άφράζει τις προσπάθειες της άστικής διάνοησης να προσεγγίσει στην έξουσία. 'Ο σ. Α.Κ. δέν διέκοψε τον άμυλητή, δέν διαμαρτυρήθηκε, άλλά στή δευτερολογία του χαρακτήρισε αυτή τη φράση σαν «ύβρι» και την ανέλυσε με άυστηρότητα και δριμύτητα. Και ο άρθρογράφος της «Εξόρμησης» θά θυμάται ίσως την βαθιά έντυπωσιακή άναπόκριση του άκροατηρίου, που σήμαινε ταυτόχρονα άποδοκιμασία της μεθοδολογίας της «ερευνίδιας», που εκταξεύεται στο όνομα της ενότητας!

2 'Ο σ. Α.Κ. έθεσε το πρόβλημα που άποτελεί πυρήνα της πολιτικής της ΕΑΔΕ: πώς θ' άποτρέψουμε οι πατριώτες και δημοκράτες όλων των άποχρώσεων, τις έξωτερικές άπειλές και τον κίνδυνο μίας στρατοκρατικής έπιστροφής του ένός ή του άλλου τύπου, που και τά δύο έμπνέονται άπ' τον ίμπεριαλισμό και τις πιο έπιθετικές δυνάμεις των μονοπωλίων και πώς θά έξασφαλίσουμε παράλληλα τη συνολική κίνηση της δημοκρατικής μας ζωής προς τα έμπρός, προς τη διεύρυνση της Δημοκρατίας και την θετική, υπέρ των έργαζομένων, λύση των μεγάλων προβλημάτων του τόπου. Αυτό το πρόβλημα υπάρχει για τον άρθρογράφο της έφημερίδας του ΠΑΣΟΚ ή είναι άνύπαρκτο; Για τή δέν υπάρχει, τότε ο ίδιος θά μπορεί να δώσει άπάντηση στα έρωτήματα που θέτει για την ΕΑΔΕ Γιατί τότε θά συμφωνήσει με το ΚΚΕ έσ. ότι ο καλύτερος τρόπος ν' άντιμετωπιστεί η ίμπεριαλιστική συνωμοσία κατά του 'Εθνους μας και της Δημοκρατίας, είναι να παραμείνει άνοιχτός ο δρόμος της συμπαράταξης όλων των δυνάμεων που άντιπένονται στον άκρατισμό της πατρίδας, στην έθνική ταπείνωση και στην κατώλυση των δημοκρατικών μας θεσμών — κι αυτό πέρα από τις άποισθήσεις άντιθέσεις τους και τους άνταγωνισμούς τους.

Αυτή η λογική, που είναι καρπός της πείρας του έπαναστατικού κινήματος της χώρας μας πάνω από μισό αιώνα, δέν προβλημάτισε τον κ. Σιμίτη (τόν ίεραρχία του ΠΑΣΟΚ). Και στή θέση της γραμμής για μιά εύρύτατη έθνική και άντιφασιστική συμπαράταξη, στα όρια της άποίας πρέπει να προωθούνται άδει άκοπα η συνεργασία των συνεπότερων δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων και πρώτα έκείνων της Άριστερας, έ-

ριξε την ιδέα του έταξικού μετώπου. Και ο πολιτικός άφελής Σ.Κ. της «Εξόρμησης» πανηγυρίζει για τη συντριβή του ΚΚΕ έσ., ύστερα άπ' αυτή την έπούρα έπαναστατική πρόταση και γράφει:

ΜΑΛΛΟΝ άτυχής ήταν ο παροληθισμός του κ. Κύρκου, της άνόσου στην έξουσία του Χίτλερ με τά σημερινά έλληνικά δεδομένα μίας συμμαχίας όλων των καταπιεζόμενων τάξεων, ένός ταξικού μετώπου. Με την ίδια λογική στή Γαλλία το Σ.Κ. και το ΚΚ θά συμμαχούσαν με

Γράφει ο ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ

τον κ. Ζισκόφ ντ' 'Εσταιν και όχι ένάντιό του, για να μη τυχόν προκαλέσουν φασιστική έπέμβαση! Με την ίδια λογική στην 'Ελλάδα, θά άνεχόμαστε ή θά πριμοδοτούμε συνεχώς τη Δεξιά στην έξουσία... 'Όστε οι άστικοι δέν καταφεύγουν σε τόσο φτηνά έπιχειρήματα...

Η μοιρολατρική προσκόλληση και η μηχανιστική μεταφορά στο έλληνικό χώρο του συνθήματος της ΕΑΔΕ, άποδείχτηκε άνεδαφικό και έπικίνδυνο για το λαϊκό κίνημα και είναι καταδικασμένο σε άποτυχία.

'Εθνική - άντιδικτατορική συμπαράταξη ή «Ταξικό Μέτωπο»;

ΦΤΑΝΟΥΜΕ έτσι στο κρίσιμο σημείο της διαφωνίας. Και για να μπορούμε ή άποψη του ΚΚΕ έσ. να γίνει κατανοητή άκόμα και από τον Σ.Κ. διατυπώνουμε πιά συγκεκριμένα το έρώτημα: **ΑΡΑΓΕ** ο άρθρογράφος της «Εξόρμησης» — όπως και ο κ. Σιμίτης — βλέπουν τον κίνδυνο που άπειλεί την 'Ελλάδα από την άμερικανοτουρκική συνωμοσία; 'Αν ναι, τί μέτωπο νομίζουν πως πρέπει να οικοδομήσουμε έναντίον του; 'Ενα μέτωπο πού —δυστυχώς— να περιλαμβάνει και όλα τα πατριωτικά στοιχεία της Δεξιάς και στο λαό και στή Βουλή και στην κυβέρνηση και στο στρατό, ΠΑΝΩ από όποισδήποτε άντιθέσεις μαζί τους; ή ένα μέτωπο «εταξικό» (τά εισαγωγικά έχουν μιά ιδιαίτερη σημασία, ή άνάλωσή τους όμως έαφείγει άπ' τα όρια του σημειώματος) δηλ. ένα μέτωπο της έργατικής τάξης και των συμμάχων της ένάντια στην άστική τάξη και τους δικούς της συμμάχους;

ΑΛΛΑ και παραπέρα:

Ο άρθρογράφος της «Εξόρμησης» — όπως και ο κ. Σιμίτης — βλέπουν τον κίνδυνο μίας στρατοκρατικής έπιστροφής του ένός ή του άλλου τύπου; 'Απέκαστι σ' αυτόν τί μέτωπο νομίζουν ότι πρέπει να οικοδομήσουμε και πώς νομίζουν ότι πρέπει να τον άποθήσουμε και να τον έξουδετερώσουμε; Πρέπει να μπορούμε σε μιά δύσκολη ώρα — όπως ήταν η 23.2.75 — να συμπαράταχουμε και με την κυβέρνηση και με τον άξωματικό πού διοικεί τάνκς, πού είναι άντικομμουνιστής —γιατί έτσι τον διακαταγγέλλουν— πού είναι όμως ταυτόχρονα ένθρος της δικτατορίας, για να υπερασπίσουμε μαζί —και με το αίμα μας αν χρειαστεί— τους συνταγματικούς μας θεσμούς πού δο κι αν είναι άυταρχικοί — και πολλοί είναι— πάντως δέν είναι φασισμός;

ΝΑΙ — λέει ο Σ.Κ. και το είχε πεί και ο Κ. Σιμίτης — άλλά στή Γαλλία μιλούν για «εταξικό μέτωπο». Θάπρεπε ίσως πάλι να ρωτήσουμε: άντιμετωπίζει η Γαλλία έξωτερικές άπειλές του τύπου της 'Ελλάδας; Πέραςσε, μήπως η Γαλλία άπ' τη θέλλα μιάς άμερικανοκίνητης δικτατορίας και άντιμετωπίζει την τηλεκαταθνήσκουσα άπειλή μίας στρατοκρατικής ή έπιστροφής; Και μήπως θυμάται ο Κ. Σιμίτης: όταν οι στοατηγοί της 'Αλγερίας άπειλούσαν με άεροπύραξη στή μητροπολιτική Γαλλία και οι φασιστικές συμμορίες του ΠΑΣ σκόπευαν τά θάνατο και την τραπεζοκρατία, πώς άπάντησε το ΚΚΓ; Με το σύνθημα

εταξικό μέτωπο ένάντια στον Υτογκά; 'Η με την κινητοποίηση όλης της άγροτικής τάξης για τη συντριβή της φασιστικής γκεύκωλ και με την παράλληλη έξόρμησης, δίπλα στο ηλη κριτική στις άυταρχικές τάσεις του Γάλλου Προέδρου;

ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ του ΠΑΣΟΚ για ποιά πράγμα λοιπόν μας μιλούν; Για το τί χρειάζεται στή Γαλλία; 'Η για το τί έπιβάλλεται στή 'Ελλάδα; Κι αν άκόμα είναι τόσο «σίγουροι» ώστε να περιφρουρούν την άμερικανοκίνητη φασιστική άπειλή και τόσο «είσαστικοί έπαναστάτες» για να θέλουν αύριο — όχι καν μεθαύριο — το Σοσιαλισμό, δέν σκέφτονται ότι έπιτέλους και ο Δημητρώφ, ο μεγάλος εισηγητής της πολιτικής των άντιφασιστικών μετώπων, ήταν κι αυτός κάπως έπαναστάτης (κι ως έκανε τη διάκριση άνάμεσα στις φασιστικές και μη δυνάμεις της άστικής τάξης!). ως και το 'Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, πού ποσάχει με μιά εύρύτατη πολιτική συμμαχία να κρατήσει άνοιχτό το δρόμο της δημοκρατικής μεταλλαγής στην 'Ιταλία, κάποια σχέση έχει κι αυτό με το Σοσιαλισμό! Και πώς το Γαλλικό Κομμουνιστικό και το Σοσιαλιστικό Κόμμα, πού συνεργάζονται στενά στή θέση του Κοινού Προγράμματος, προσεγγίζουν στή έξουσία και συγκεντρώνουν γύρω τους όλο κι εύρύτερες δυνάμεις, όχι γιατί έκφραζουν συνθήματα, άλλά γιατί έφαρμαζουν μιά πολιτική άπεκλαγμένη από μαξιμουλισμούς και φράσεις ήχηρες, κατάλληλες γι' άριστοτή δημοαγωγή — μιά πολιτική πού άνταποκρίνεται στις έλπίδες της πλειοψηφίας του Γαλλικού Λαού και στις δυνατότητες πού παρέχει ο συσχετισμός των δυνάμεων. Κι έλ, σημειώσουμε έδω, σαν μιά άκόμα άντιφάση, πώς την ίδια στιγμή πού ο Κ. Σιμίτης έπικαλείται το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, το έπικρίνει και άποορίπτει τη γραμμή του του «έυρακομμουνισμού».

Μερικά τελικά έρωτήματα

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ στο ΑΚΡΟΠΟΛ και το άρθρο του Σ.Κ. στην «Εξόρμηση» δείχνουν καθαρά τις άντιφάσεις, την έλλειψη πολιτικής και ίστορικής θεμελίωσης και τη σύγχυση στη γραμμή πού παρουσιάζει ο Κ. Σιμίτης. 'Αγνοεί λοιπόν το ήγετικό Στέλεχος του ΠΑΣΟΚ ότι ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κινήματος επανειλημμένα δήλωσε ότι ο κ. Καραμανλής μπορεί να είναι στόχος της συνωμοσίας κατά της Δημοκρατίας, στο βαθμό πού δέν ευθυγραμμίζεται πλήρως με τις άμερικανικές έπιδιώξεις; 'Αγνοεί ότι κι αυτός ο φλωρεάκης, έδω με καθυστέρηση τσών χρόνων, υποχρεώθηκε ν' άναγνωρίσει πώς υπάρχει άντιδικτατορική Δεξιά — αυτή πού με τόσο έπικίνδυνο άνευθυνότητα λοιδόρει και διαγράφει ο Σ.Κ.; Και ποιά νομίζουν οι έπαναστάτες της φράσης πώς είναι το χρέος του άληθινά έπαναστατικού κινήματος της χώρας μας; Νά διεκδικήσει τις άντιθέσεις άνέμεσα στα δύο ρεύματα της Δεξιάς, με μιά πολιτική, πού καταγγέλλοντας τις εθόνες της κυβέρνησης και για τον άυταρχισμό της και για την άναβίωση της παρκαράτας, θά κρατά πάντα άνοιχτό το μέτωπο ένάντια στον κίνδυνο πολιτνδράμησης στην άνωμαλία; 'Η να τσιμεντάρει έδω τον κόσμο της Δεξιάς στρεβλώνοντας με μιά έξοαλη πολιτική, συνταγματικούς δεξιούς και φασίστες στο ίδιο τσουβάλι, στ' όνομα κατασκευών, πού ο Λένιν τόσο τίς χλεύασε στην επαιδική άρρώστια; 'Αλλά τότε ποιάς στ' άλγειςαι προιμοδοτεί (έδωλά του, έδωλα, καθώς, πείζοντας με την έπαναστατική πορεία, με ταβάλλει την άγνοια και την άνωριμότητα του σε πολιτική γραμμή) και την Δεξιά και την άνωμαλία;

ΑΝ Ο Κ. Κ. ΣΙΜΙΤΗΣ και ο Σ.Κ. της «Εξόρμησης» άφησαν για μιά στιγμή τη στάση του άπο καθέδρας δογματιστή, θά έθεταν στον έαυτό τους το πάρα πολύ άπλό έρώτημα: ποιά πολιτική ποιάει περισσότερο τους Άμερικανούς ίμπεριαλιστές και τους άνθρώπους τους σήμερα στην 'Ελλάδα; 'Η πολιτική του ΚΚΕ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΣΗΜΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΚΑΙ ΤΟ Σ. Κ. ΤΗΣ «ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ»

ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

έσ. πού τείνει στην άσφυκτική τους απομόνωση ή η γραμμή του «ταξικού μετώπου» που οδηγεί στην απομόνωση της 'Αριστεράς; Κι αν δεν μπορούσαν οι ίδιοι ν' απαντήσουν, άς έκαναν τόν κόπο ν' ανατρέξουν στο κείμενο της Υ. ΠΕΑ της χούντας που δημοσίεψε το «ΑΝΤΙ». Θά έβλεπαν τότε, ότι η γραμμή του ΚΚΕ έσ. συγκέντρωνε την έχθρότητα και τόν μίσος των πιο όρκισμένων έχθρών της Δημοκρατίας, άκριδώς γιατί οδηγούσε —κα ι οδηγεί — στην πιο πλατειά έθνική και δημοκρατική συμπαράταξη. Ποιός θα τόλεγε πώς στον πόλεμο και την καταυκοφάντηση του ΚΚΕ έσ. θά μετείχαν «ή ΕΑΔΕ έκφράζει ιδίως τήν τάση της άστικής διανόησης...») και δραστήριοι σύντροφοι του αντιδικτατορικού άγώνα, πού βλέπουν τό ΚΚΕ έσ. και τή γραμμή του σαν έμπόδιο στίς κασρά μικροκομματικές τους επιδιώξεις!

Η ΕΑΔΕ είναι καρπός της ώριμότητας του εργατικού κινήματος της χώρας μας. Γιατί ή πάλι κατ' του ιμπεριαλισμού και των μονοπωλίων, δέν κρίνεται στο επίπεδο της συνθηματολογίας (τόσο συχνά σ' ένα κείμενο ή σε μία όμιλία θά περιέχεται ή φραστική τους καταγγελία), άλλα στο επίπεδο ής συγκέντρωσης των πιο πλατειών δυνάμεων πού μπορούν νά συμπέσουν κάθε φορά στην έναντίωση

πρός τίς κεντρικές τους επιδιώξεις. 'Η Ε. Α.Δ.Ε. εξασφαλίζει τό πιο πλατύ μέτωπο κατ' της αυταρχικής πολιτικής της κυβέρνησης, πού βρίσκει άπήχηση και μέσα στους κόλπους της παράταξης πού κυβερνά. Και τήν ίδια στιγμή εξασφαλίζει τίς καλύτερες πολιτικές προϋποθέσεις κατ' των άκραιων κινδύνων μιάς στρατοκρατικής επιστροφής, τού ένός ή τού άλλου τύπου κι αποβλέπει νά κατοχυρώσει τή δυνατότητα μεταλλαγών στην έθνική μας ζωή, μέσα άπ' τίς δημοκρατικές διαδικασίες. Καί είναι γι' αυτό, ή μόνη άληθινά επαναστατική πολιτική.

ΤΟ ΚΚΕ έσ. έμμένει πάντα στην γραμμή της ένικης αντιδικτατορικής δημοκρατικής ένότητας· και εργάζεται ταυτόχρονα γιά τή στενότερη συνεργασία των πιο συνετών δημοκρατικών δυνάμεων και πρώτα - πρώτα των δυνάμεων της 'Αριστεράς. Γιατί όμως τό ΠΑΣΟΚ, ενώ διακηρύσσει ότι είναι υπέρ της ένότητας, άρνείται νά προχωρήσει στή συνεργασία έστω των δυνάμεων της 'Αριστεράς, όταν μάλιστα ό Κ. Σημίτης, υποστηρίζει ότι άπ' τήν άρχή πρέπει νά περιοριστεί ή συμμαχία στο εύρος ενός «ταξικού μετώπου»; Ποιές είναι τέλος πάντων οι άληθινές προθέσεις του ΠΑΣΟΚ; Καί τί κρύβεται πίσω από τήν επίθεση κατ' του ΚΚΕ έσ. και της γραμμής του, πού προγραμματισμέα επιχείρησαν ό Κ. Κ. Σημίτης και ό Σ.Κ. της «Εξόρμησης»;